

LUYTEN, Walter (Berlaar 20 oktober 1934).

Volgde de Grieks-Latijnse humaniora aan het Sint-Gummaruscollege in Lier en aan het **Klein Seminarie van Mechelen**. Na anderhalf jaar Grootseminarie begon Luyten in 1956 zijn (niet voleindigde) opleiding geschiedenis aan de Katholieke Universiteit Leuven. Hij gaf van 1960 tot 1962 les aan het Sint-Ursula-Instituut in Lier en aan het Sint-Romboutscollege in Mechelen. Daarna trad hij in dienst van de **Volksunie** (VU). Van 1981 tot 1991 zetelde hij voor deze partij in de Senaat.

Reeds als collegeleerling engageerde Luyten zich in de V.B. Zijn **flamingantisme** werd gestimuleerd door enkele leraars op het Sint-Gummaruscollege. De jonge Luyten werd daar een van de beste verkopers van het Vlaamsgezinde scholierenmaandblad *De Goedendag*. Op het Mechelse Klein Seminarie werd hij leider van de **Katholieke Studentenactie**. In Leuven behoorde hij tot de leiding van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** (KVHV), dat hij samen met **Wilfried Martens** en **Mik Babylon** de federalistische weg deed inslaan. Luyten was ook redactielid van het flamingantische scholierenblad *Zeventien* en kwam in contact met andere VU-gezinde studenten die vergaderden onder leiding van Jan Kaufmann. Na de VU-nederlaag bij de verkiezingen van 1958 opteerde Luyten definitief voor de Vlaams-nationalistische partij.

Na een korte periode als leraar trad Walter Luyten in dienst van de VU waarvoor hij ook tien jaar zou zetelen als senator. Hij is een traditionele nationalist met een sterk internationaal blikveld. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD: F. DE MAÎTRE)

Luyten werd VU-arrondissementssecretaris te Mechelen, waar hij bij de verkiezingen van 1951 als leraar geschiedenis moeilijkheden ondervond wegens zijn politiek engagement. Toen trad hij professioneel in dienst van de VU. Van 1962 tot 1969 was hij journalist bij het partijweekblad *De Volksunie*. In 1967 lag hij mee aan de basis van *Nieuw Vlaanderen*, een flamingantisch jongerentijdschrift. Tussen 1969 en 1981 was hij verbonden aan het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel, dat hij mee had opgericht. In 1968 werd hij door de partijraad aangeduid om de Leuvense Kamerlijst te trekken, maar op vraag van voorzitter Frans van der Elst stond hij deze plaats af aan professor Herman Verduyn. Lange tijd werd hij verkozen tot eerste opvolger op de Leuvense (1968-1971) en de Mechelse (1971-1981) Kamerlijst. Bij de eerste Europese verkiezingen in 1979 behaalde Luyten een behoorlijk electoraal resultaat (bijna 14.000 voorkeurstemmen). Twee jaar later werd hij gecoöpteerd tot provinciaal senator. Luyten zou tot 1991 zetelen. In het parlement legde hij zich vooral toe op communautaire kwesties. Ook op lokaal en provinciaal niveau bekleedde Luyten politieke mandaten. Sinds 1964 is hij gemeenteraadslid in zijn geboortedorp Berlaar en sinds 1994 schepen van onderwijs en cultuur. In 1965 verkozen tot provincieraadslid stond hij zijn mandaat af aan Ludo Sels toen deze niet verkozen werd bij de parlementsverkiezingen van mei 1965. Binnen de partijstructuren van de VU oefende Luyten belangrijke functies uit. Vanaf 1963 zat hij in de partijraad. Een jaar later was hij reeds lid van het partijbestuur, wat hij bleef tot 1996. Programmatisch ontwikkelde hij de eerste congresreksen over pluralisme. Hij ontpopte zich tot een tegenstander van regeringsdeelname en stemde op de partijraad tegen het Egmontpact. Ook in 1988 was

hij een tegenstander van een nieuwe deelneming aan de Belgische regering. Als Heel-Nederlander en voorstander van een Vlaams-Nederlandse confederatie was hij actief in de Nederlandse Taalunie, en zette hij zich in voor de Frans-Vlamingen. Hij is een principieel republikein. Dat bleek onder andere toen hij zich onthield bij de parlementaire stemming volgend op de mini-Koningskwestie van 1990 en kwam ook tot uiting in een aantal liedteksten geschreven onder het pseudoniem van Walter van Balder.

Ideologisch was Luyten een van de eerste Vlaams-nationalisten die het idee van het Europa der Volkeren verkondigde en contacten legde met volksnationalistische bewegingen in het buitenland, vooral in Baskenland en Litouwen. Daartoe richtte hij in 1972 het **Vlaams Komitee voor steun aan nationale minderheden** op en lag hij mee aan de basis van het **Vlaams Steuncomité voor Baskische Schooltjes**. Hij voerde herhaaldelijk actie in Baskenland en kwam er in aanvaring met de Spaanse overheid. Luyten en **Willy Kuijpers** werden in 1975 gearresteerd in Guernica bij het uitdelen van pamfletten, ondervraagd door de Guardia Civil en vervolgens uitgewezen. In eigen land verzette Luyten zich meerdere keren tegen de uitlevering van Baskische vluchtelingen aan Spanje. Toen hij in 1984 in dit verband een open brief over de schending van mensenrechten schreef aan de Spaanse premier Felipe Gonzalez noemde deze Luyten in de Nederlandse *Volkskrant* een "senator die praat als een kip zonder kop". Luyten had verscheidene persoonlijke contacten met nationalistes uit Herri Batasuna zoals professor Txillardegui en Europees parlamentslid Karmelo Landa.

Luyten heeft ook enkele jaren deel uitgemaakt van de raad van beheer van de Belgische Radio en Televisieomroep.

WERKEN: Artikelen in *Zeventien*; *De Volksunie*; *Ons Leven*; *Wij* en in diverse buitenlandse nationalistische bladen – 'Uit de nood der tijden geboren. Het activistisch avontuur' en 'Uit de as herrezen. Van diepe winternacht tot nieuwe dageraad (Vlaamse beweging 1944-1962)', in *Geel en zwart van de drie-kleur. Van oude en andere belgen tot 1980*, 1980, p. 264-289 en p. 319-332.

ILLUSTRATIE(S), zie: Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond Leuven.

PIET DE ZAEGER